

පර්යේෂණ සංක්ෂිප්තය

දේශීය සංස්කෘතිකාංග සංවර්ධනය උදෙසා දකුණු ඉන්දීය සංස්කෘතිකාංගයන්හි බලපෑමක් සිදු වූ බවට තොරතුරු දේශීය හා විදේශීය සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රයවල අන්තර්ගත වී ඇත. එහෙත්, දේශීය සංස්කෘතිකාංග කෙරෙහි දකුණු ඉන්දීය ශාස්ත්‍රීය සංගීතය හෙවත් කර්ණාටක සංගීතයේ බලපෑම පිළිබඳ විමර්ශනයට මෑත කාලීන ඉතිහාසඥයින් ගේ අවධානය යොමු වී නැත. මහනුවර යුගයේ කවිකාරමඩුව නමැති දේශීය සංස්කෘතිකාංගය කෙරෙහි කර්ණාටක සංගීතයේ බලපෑම පිළිබඳ විමර්ශනයට මෙම පර්යේෂණයේ දී අවධානය යොමු වේ. දකුණු ඉන්දියාව තුළ කර්ණාටක සංගීතය බිහිවීම සම්බන්ධයෙන් ද එම සංගීතය ශ්‍රී ලාංකේය සිංහල ජන සමාජයෙහි ව්‍යාප්ත වූ කාල වකවානු සහ කර්ණාටක සංගීතය ඇසුරේ බිහිවී කාලානුරූපී ව සියත් බවට පත් වූ සංගීතාංගයන්හි අන්තර්ගත කර්ණාටක සංගීත ලක්ෂණ පිළිබඳ ව ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යයනයක් සිදු කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ විය. පළමුවන විලධර්මසූරිය රජු (ක්‍රි. ව. 1592-1604) ගේ රාජ්‍ය කාලයේ පටන් රාජ නියමයෙන් රාජසභා කවිකාරමඩුව දළදා වහන්සේ උදෙසා පැවැත්විණි. වර්තමාන දළදා කවිකාරමඩුවේ ඇත්තේ ද පාරම්පරික උරුමය අනුව රජතුමා වර්ණනා කරන අයුරින් තම රාජකාරිය ඉටු කරති. එහි දී ඔවුන් සිදු කරන ක්‍රියාව බුදු ගුණ ගායනා කිරීම වුව ද එය සිදු කරන ආකාරය රජතුමා ගේ ගුණ ගායනා කිරීමක් වැනි ය. කෙසේ වෙතත්, මහනුවර යුගයේ පැවැති කවිකාරමඩු අතරින් වර්තමානයෙහි දක්නට ලැබෙන්නේ දළදා කවිකාරමඩුව පමණි.

දකුණු ඉන්දියානු ශාස්ත්‍රීය සංගීත සම්ප්‍රදායක් නිර්මාණය වීමට පදනම වැටෙමින් එම සංගීත සම්ප්‍රදාය සංවර්ධනය වූ කාල වකවානු සමඟ ලංකා ඉතිහාසයේ විවිධ යුග සංසන්දනයේ දී අනුරාධපුර, පොළොන්නරු සහ දඹදෙණි යුගවල දී ශ්‍රී ලංකාවට කර්ණාටක සංගීතයේ බලපෑම ඇති වූ බවට දැක්වෙන මතයන් බැහැර කළ හැකි විය. එහෙත්, මහනුවර යුගයේ කවිකාරමඩුව කෙරෙහි දකුණු ඉන්දීය කර්ණාටක සංගීතඥයින් ගේ දායකත්වය සහ කර්ණාටක සංගීතයේ බලපෑම ලැබුණු බව අනාවරණය විය. තව ද, මහනුවර යුගයේ රාජසභා කවිකාරමඩුවේ ඉදිරිපත් කෙරුණු ප්‍රශස්ති හා ඒ ඇසුරින් නිමැවුණු සංගීතාංග සඳහා දීර්ඝ ඉතිහාසයක් ඇති බව තහවුරු විය. එහෙත්, එකී නිර්මාණයන් මහනුවර යුගයේ රාජසභා කවිකාරමඩුවේ දී ප්‍රාසංගික ව ඉදිරිපත් කිරීමේ දී කර්ණාටක සංගීතයේ බලපෑමක් සිදු වූ බව විශ්වාස කිරීම සහේතුක ය. වර්තමානය වන විට මහනුවර යුගය අවසන් වී වසර 200ක් පමණ ගත වී ඇත. එසේ ම, රාජසභා සංගීත කණ්ඩායමක් ද නොමැති වටපිටාවක් තුළ ප්‍රශස්ති, හටන් ගී සහ වන්නම් ආදී ගායනා ශ්‍රී ලාංකේය සාමාන්‍ය ජනතාව අතර සියත් බවට පත් ව ඇත. එහි දී කර්ණාටක ශාස්ත්‍රීය සංගීත ලක්ෂණ බැහැර වෙමින් දේශීය ජනයා ගේ අනන්‍යතා ලක්ෂණ මුසු විය. පැරණි වන්නම්, ප්‍රශස්ති හා හටන් ගී ගායනයන් මුඛ පරම්පරාවෙන් පැවැතෙන බැවින් පැරණි ශෛලිය සහ නාදමාලාවන් ගිලිහෙමින් පවතින බව සඳහන් කළ යුතු ය. දේශීය නර්තන පරම්පරා අතර ද පැරණි ගායනයන්හි නාදමාලා පිළිබඳ පොදු එකඟතාවක් නැත. අවම වශයෙන් සාහිත්‍ය කරුවන් හෝ අදාළ නිර්මාණයන්හි රාග, තාල පිළිබඳ සඳහන් කොට නොමැති වීම නිසා (උදා: ගීත ගෝවින්දයෙහි මෙන්) දේශීය සංගීතාංගයන්හි ශාස්ත්‍රීය ලක්ෂණ ගිලිහෙමින් පවතින බව කණාගාටුවෙන් මුත් සඳහන් කළ යුතු ය.

ප්‍රමුඛ පද:- මහනුවර යුගය, කවිකාරමඩුව, කර්ණාටක සංගීතය, සියත් බවට පත්වීම, දේශීය සංගීතය.